

Ons Verdriet is Gods Verdriet.

1. Inleiding.

De preek van Hans afgelopen week heeft mij aangesproken en ik wil daar nog verder op in gaan. Tegelijkertijd wil ik ook wat met jullie delen over mijn ervaringen van het afgelopen 1,5 jaar.

- **De betekenis van de uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag.**

Dit is de rode draad geweest van de afgelopen weken.

“Dan zal ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger (Helper - Vriend) te geven, die altijd bij je zal zijn: ...

Ik laat jullie niet als wezen achter ...”

Johannes 14: 16; 18 NBV.

Wat geweldig dat de Heilige Geest in ons woont en dat wij nooit alleen zijn.

We zijn omarmd, geliefd en veilig bij Hem.

2. Groeien in ons geloof.

Hebben jullie ooit deze muurtegel, poster of spreuk gezien of van gehoord?

“God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst.”

Ik moet eerlijk bekennen dat mijn “emotioneel” geloof is gaan wankelen afgelopen jaar (mijn hoofd wist wel dat God met me was). Maar dit gevoel had ik tot nu toe nog niet ervaren. Ik was boos op God, gefrustreerd en teleurgesteld in Hem.

Ik had het ontzettend moeilijk met de teksten van sommige liederen en Bijbelteksten zoals:

“De Heer zorgt voor mij, zoals een herder voor zijn schapen zorgt.

Hij geeft me alles wat ik nodig heb.

Hij leidt mij, zoals een herder zijn schapen leidt naar groen gras en fris water.

Bij de Heer ben ik veilig, hij geeft mij nieuwe kracht, zo goed is hij.”

Psalm 23: 1 – 3 BGT.

- **De schuld vraag.**

– God ik heb op U vertrouwd en toch ben ik nu in deze situatie terecht gekomen.

– God ik was goed bezig, ik nodigde U uit om in mijn angsten en onrust te komen.

– God, ik wil niet aan mijn angsten toegeven – breng vertrouwen en rust.

“Maak je nergens zorgen over, maar vertel in gebed aan God wat je nodig hebt. Dank Hem ook voor alles. Dan zal de vrede van God, die wij met geen mogelijkheid kunnen begrijpen, jullie hart en jullie gedachten beschermen in Jezus Christus.”

Filippenzen 4: 6 – 7 BB.

– God ik richt mijn ogen op U, help mij! De hemel leek van koper.

– God, ik heb mijn gitaar genomen en liederen gezongen en U aanbeden.

– Ik voelde me verlaten, in de steek gelaten, kwetsbaar, naakt, verdrietig en boos. Mijn vertrouwen in God was weg.

– Waarom doet U niets?

- **God, waar bent U?**

Ik denk dat de meesten van ons die vraag weleens hebben gesteld. In tijden van persoonlijk verdriet, ernstige ziekte, problemen, overlijden van een geliefde...

Op een bepaald moment begon het tot me door te dringen dat ik in een valkuil was gevallen van schuld en schaamte, van presteren, van moetjes.

- God U bent schuldig – U beantwoordt niet mijn gebed.
- God ik moet wel iets fout doen om die vrede die alle verstand te boven gaat niet te ervaren.
- Ik was opgevoed met deze stellingen (soms onuitgesproken):
 - Als je angst hebt, heb je onvoldoende vertrouwen.
 - Je mag niet boos zijn, je moet de andere vergeven.
 - Je moet de onderste weg gaan.
 - Je mag niet verdrietig zijn, want Gods vreugde is je kracht.
 - Je bidt niet genoeg, je hebt niet elke dag “stille tijd” of je gelooft niet genoeg... daarom (ver)hoort God je niet.

Horen jullie ook wel eens die stemmetjes in je gedachten?

Begrijp mij niet verkeerd, dit zijn op zich Bijbelswaarheden maar er is ook een keerzijde.

- **Groeien van primitief naar volwassen geloof.**

Vaak blijken deze momenten van vertwijfeling, je verlaten voelen..., terugkijkend belangrijke groeimomenten te zijn van ons geloof.

Groeien van primitief naar volwassen geloof. Groeien in geloof is misschien wel meer groeien in je relatie met God en anderen.

Hans sprak hierover vorige week:

In de ‘denkwereld van tempel en wet’, is het systeem belangrijker dan mensen.

In de ‘denkwereld van Stephanus’, vervuld met de Heilige Geest, zijn mensen belangrijker dan wetten, gebouwen, systemen.

Het is **Religie** versus **Relatie**.

Het is **Straf** versus **Genade**

Het is **Dood** versus **Leven**

Ik ontdekte dat ik in de “denkwereld van tempel en wet” terecht was gekomen.

Een systeem van schuld en schaamte, voor wat hoort wat.

Helaas leven we in een gebroken wereld met ziekte, lijden, rampen, vervolging en verdriet.

3. God voelt met ons mee.

Langzamerhand ontdekte ik dat God in mijn verdriet/lijden aanwezig was. Dat lijden Hem niet vreemd is.

- **Voor de zekerheid: God is niet bron van ziekte, rampen, verdrukking ook niet van de dood. God is de God van Licht en Leven.**

“Want deze hogepriester kan met onze zwakheden meevoelen omdat Hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, maar dan zonder te zondigen.”

Hebreeën 4: 15 NBV.

Iemand maakte mij attent van het feit dat voor Psalm 23 er Psalm 22 is.

“Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten? U blijft ver weg en redt mij niet, ook al schreeuw ik het uit. ‘Mijn God!’ roep ik overdag, en u antwoordt niet, ‘s nachts, en ik vind geen rust.” Psalmen 22: 2 – 3 NBV.

“Allen die mij zien, bespotten mij, ze schudden meewarig het hoofd: ‘Wend je tot de HEER! Laat Hij je verlossen, laat Hij je bevrijden, Hij houdt toch van je?’”

Psalmen 22: 8 – 9 NBV.

“Ik kan mijn beenderen tellen. Zij kijken vol leedvermaak toe, verdelen mijn kleren onder elkaar, werpen het lot om mijn gewaad.”

Psalmen 22: 17 – 18 NBV.

Ongelooflijk hoe deze details ruim 1000 jaar later, daadwerkelijk plaats hebben gevonden.

Aan het kruis roept Jezus uit *“Mijn God, mijn God, waarom heeft U mij verlaten?”*

“Hij veracht de zwakke niet, verafschuwt niet wie wordt vernederd, Hij wendt zijn blik niet van hem af, maar hoort zijn hulpgeroep.”

Psalmen 22: 25 NBV.

God wendt zijn blik niet af.

- **De Incarnatie - menswording.**

Met Kerst staan we stil bij de incarnatie van God één van ons werd - mens.

Jezus neemt vrijwillig afstand van zijn Goddelijkheid en wordt mens. Hij vereenzelvigd zichzelf met jou en mij.

In de lijdensweek en met Goede Vrijdag, gaat die incarnatie van Jezus naar een hoger/dieper niveau.

- **Wat heeft Jezus geleden.**

- Jezus werd overvallen door doodsangsten, zijn zweet viel in druppels als bloed op de grond (Lukas 22: 44).

- Hij werd vermoord als een misdadiger door de mensheid en stierf aan het kruis. En dit in de naam van God.

- Hij heeft dit vrijwillig gedaan, zich overgegeven aan de grillen van de mensen.

- Hij werd bespot, geslagen, mishandeld! Hij werd vervloekt.

- In de steek gelaten, alleen, verlaten, naakt, vernederd, hulpeloos.

- Vader, Zoon en Heilige Geest zijn één. Het was niet enkel Jezus die dit lijden heeft ondergaan.

- God komt in jouw en mijn lijden, pijn, angsten, ziekte, verdriet, wanhoop...

- Ik kan er mij geen voorstelling van maken, de pijn en het verdriet dat God heeft voor de mensen.

- **Diep ontzag voor de liefde van God.**

- Wat een liefde! Wat een overgave! Woorden schieten gewoon te kort.

- Wat een vertroosting!

- Hij kan met onze zwakheden, angsten, teleurstelling, ... meevoelen.

Tijdens het avondmaal mogen wij deelgenoot worden van Zijn lijden, zoals Hij ook deelgenoot wordt van ons lijden – en van al het leed op deze wereld.

“Wie mijn (gebroken) lichaam eet en mijn (vergoten) bloed drinkt, heeft eeuwig leven en hem zal ik op de laatste dag uit de dood opwekken.” Johannes 6: 54 NBV.

4. Slot.

“God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst.”

“Dan zal ik de Vader vragen jullie een andere pleitbezorger (Helper - Vriend) te geven, die altijd bij je zal zijn: ...

Ik laat jullie niet als wezen achter ...”

Johannes 14: 16; 18 NBV.

Wat geweldig dat de Heilige Geest in ons woont en dat wij nooit alleen zijn.

- **God voelt met ons mee.**

Hij kan met ons verdriet/lijdens meevoelen – Hij heeft ook geleden.

Jezus had net aan zijn vrienden verteld dat Hij zou lijden en sterven.

“Ik heb dit gezegd opdat jullie vrede vinden bij mij. Jullie zullen het zwaar te verduren krijgen in de wereld, maar houd moed: ik heb de wereld overwonnen.”

Johannes 16: 33 NBV.

- **Ontvang de liefde van God.**

Mijn hoop en verlangen is dat God zich op een nieuwe manier aan je laat zien.

- Met ontzag voor Zijn liefde en overgave!

- Laat Zijn vertroosting jou vertroosten.